

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 24. novembra 2011 *

Vo veci C-70/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Bruxelles (Belgicko) z 28. januára 2010 a doručený Súdnemu dvoru 5. februára 2010, ktorý súvisí s konaním:

Scarlet Extended SA

proti

Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM),

za účasti:

Belgian Entertainment Association Video ASBL (BEA Video),

* Jazyk konania: francúzština.

Belgian Entertainment Association Music ASBL (BEA Music),

Internet Service Provider Association ASBL (ISPA),

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia J. Malenovský (spravodajca),
R. Silva de Lapuerta, E. Juhász a G. Arestis,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. januára 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Scarlet Extended SA, v zastúpení: T. De Meese a B. Van Asbroeck, advokáti,

— Société belge des auteurs, compositeurs a éditeurs SCRL (SABAM), Belgian Entertainment Association Video ASBL (BEA Video) a Belgian Entertainment Association Music ASBL (BEA Music), v zastúpení: F. de Visscher, B. Michaux a F. Brison, advokáti,

- Internet Service Provider Association ASBL (ISPA), v zastúpení: G. Somers, advokát,

- belgická vláda, v zastúpení: T. Materne, J.-C. Halleux a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia,

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a K. Havlíčková, splnomocnení zástupcovia,

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne,

- poľská vláda, v zastúpení: M. Szpunar, M. Drwięcki a J. Goliński, splnomocnení zástupcovia,

- fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,

- Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a C. Vrignon, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. apríla 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smerníc:
 - smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399),
 - smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230),
 - smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32),
 - smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355), a

- smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami Scarlet Extended SA (ďalej len „spoločnosť Scarlet“) a Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM) (ďalej len „spoločnosť SABAM“) vo veci odmietnutia prvej uvedenej spoločnosti zaviesť systém filtrovania elektronickej komunikácie prostredníctvom programov na výmenu súborov (tzv. „peer-to-peer“) s cieľom zabrániť výmene súborov porušujúcich autorské práva.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2000/31

- 3 Podľa odôvodnení č. 45 a 47 smernice 2000/31:

„(45) Obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov — poskytovateľov služieb, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, nemajú vplyv na možnosť vydávať príkazy

rôznych druhov; takéto príkazy môžu mať najmä podobu nariadení súdov alebo správnych orgánov, ktoré požadujú ukončenie alebo predchádzanie akémukoľvek porušeniu, vrátane odstránenia nezákonných informácií alebo znemožnenia prístupu k nim.

...

- (47) Členské štáty nemôžu uložiť povinnosť monitorovať poskytovateľov služieb len v súvislosti s povinnosťou všeobecnej povahy [Zákaz ukladať poskytovateľom služieb povinnosť monitorovania uložený členským štátom platí len pre povinnosti všeobecnej povahy – *neoficiálny preklad*]; to sa netýka povinností monitorovať v špecifickom prípade a najmä to nemá vplyv na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.“

4 Článok 1 tejto smernice uvádza:

„1. Táto smernica sa snaží prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu zabezpečením voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti medzi členskými štátmi.

2. Táto smernica harmonizuje, v rozsahu potrebnom na dosiahnutie cieľa uvedeného v odseku 1, určité vnútroštátne ustanovenia o službách informačnej spoločnosti týkajúce sa vnútorného trhu, sídla poskytovateľov služieb, komerčných oznámení, elektronických zmlúv, zodpovednosti sprostredkovateľov, spravovacích poriadkov, mimosúdneho riešenia sporov a spolupráce medzi členskými štátmi.

...“

- 5 Podľa článku 12 uvedenej smernice, ktorý je súčasťou kapitoly II oddielu 4 s názvom „Zodpovednosť sprostredkovateľov poskytovateľov služieb [Zodpovednosť poskytovateľov sprostredkovateľských služieb – *neoficiálny preklad*]“:

„1. Ak poskytovaná služba informačnej spoločnosti pozostáva z prenosu informácií, ktoré sú poskytované príjemcom tejto služby, prostredníctvom komunikačnej siete alebo z poskytnutia prístupu do komunikačnej siete, musia členské štáty zabezpečiť, aby poskytovateľ služby nebol zodpovedný za prenášané informácie za podmienky, že poskytovateľ:

a) neiniculuje prenos (nedal podnet na začatie prenosu);

b) nevyberá príjemcu prenosu;

a

c) nevyberá ani neupravuje informácie, ktoré sú prenášané.

...

3. Tento článok nemá vplyv na možnosť, aby súd alebo správny orgán požiadal poskytovateľa služieb, v súlade s právnymi systémami členských štátov, aby ukončil alebo predchádzal porušovaniu predpisov.“

- 6 Podľa článku 15 smernice 2000/31, ktorý je takisto uvedený v kapitole II oddiele 4 tejto smernice:

„1. Členské štáty neuložia poskytovateľom všeobecnú povinnosť pri poskytovaní služieb, na ktoré sa vzťahujú články 12, 13 a 14, aby monitorovali informácie, ktoré prenášajú alebo ktoré uložili, ani všeobecnú povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by naznačovali, že ide o nezákonnú činnosť.“

2. Členské štáty môžu ustanoviť povinnosť, aby poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti informovali [bezodkladne informovali – *neoficiálny preklad*] príslušné verejné orgány o údajných vykonávaných nezákonných činnostiach alebo o údajných nezákonných poskytovaných informáciách [o údajných nezákonných informáciách poskytovaných príjemcom ich služieb – *neoficiálny preklad*], alebo povinnosť oznámiť príslušným orgánom na ich žiadosť informácie, ktoré by im umožnili identifikáciu príjemcov ich služieb, s ktorými uzatvorili dohody o uložení informácií.“

Smernica 2001/29

- 7 V zmysle odôvodnení č. 16 a 59 smernice 2001/29:

„(16) ... Táto smernica sa má uplatňovať [má byť prebratá – *neoficiálny preklad*] v rovnakom časovom horizonte, aký je určený pre [smernicu 2000/31], keďže uvedená smernica tvorí harmonizovaný rámec princípov a opatrení, ktoré sú relevantné, *inter alia*, pre veľkú časť [určité podstatné časti – *neoficiálny preklad*] tejto smernice. Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa povinnosti [zodpovednosti – *neoficiálny preklad*] v uvedenej smernici.“

...

(59) V digitálnom prostredí môžu byť služby sprostredkovateľov vo zvýšenej miere zneužívané tretími stranami na neoprávnené činnosti [tretími osobami na porušovanie práv – *neoficiálny preklad*]. V mnohých prípadoch sú práve sprostredkovatelia v najvýhodnejšej pozícii, aby takéto neoprávnené činnosti prevádzali [zásahy ukončili – *neoficiálny preklad*]. Preto bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné dostupné sankcie a opravné prostriedky, [akékoľvek iné dostupné sankcie a opravné prostriedky, ktorých sa môžu dovolávať, – *neoficiálny preklad*] nositelia práv musia mať možnosť požiadať o súdny príkaz na nápravu proti sprostredkovateľovi, ktorý vo svojej sieti realizuje porušenie práv chráneného diela alebo iného predmetu ochrany treťou stranou [treťou osobou – *neoficiálny preklad*]. Táto možnosť musí byť dostupná aj v prípadoch, keď konanie sprostredkovateľa je neprípustné podľa článku 5 [predmetom výnimky podľa článku 5 – *neoficiálny preklad*]. Podmienky a spôsoby uskutočnenia súdnych príkazov na nápravu sa ponechávajú na vnútroštátne zákony [právne predpisy – *neoficiálny preklad*] členských štátov.“

8 Článok 8 smernice 2001/29 uvádza:

„1. Členské štáty zabezpečia primerané sankcie a opravné prostriedky vo vzťahu k porušovaniu práv a povinností ustanovených v tejto smernici a prijme [prijmú – *neoficiálny preklad*] všetky nevyhnutné opatrenia, aby sa tieto sankcie a opravné prostriedky uplatňovali. Takto ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a musia mať odrádzajúci účinok.

...

3. Členské štáty zabezpečia, aby nositelia práv mali možnosť žiadať o súdny zákaz [súdny príkaz – *neoficiálny preklad*] proti sprostredkovateľom, ktorých služby využívajú tretie strany [tretie osoby – *neoficiálny preklad*] na porušovanie autorského práva alebo s ním súvisiaceho práva.“

Smernica 2004/48

- 9 Podľa odôvodnenia č. 23 smernice 2004/48:

„Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné opatrenia, postupy a dostupné prostriedky právnej nápravy, držiteľia práv by mali mať možnosť podať návrh, aby súd vydal rozhodnutie [súdny príkaz – *neoficiálny preklad*] proti sprostredkovateľovi, ktorého služby využíva tretia strana [tretia osoba – *neoficiálny preklad*] na porušovanie práv držiteľa práv priemyselného vlastníctva. Podmienky a postupy súvisiace s takými súdnymi prípadmi [súdnymi príkazmi – *neoficiálny preklad*] by mali byť ponechané na vnútroštátne právo členských štátov. Čo sa týka porušení autorského práva a jemu príbuzných práv, rozsiahla úroveň zosúladenia je už stanovená v smernici [2001/29]. Touto smernicou by preto nemal byť dotknutý článok 8 ods. 3 smernice [2001/29].“

- 10 V zmysle článku 2 ods. 3 smernice 2004/48:

„Touto smernicou nie sú dotknuté:

- a) ustanovenia Spoločenstva upravujúce hmotnoprávne predpisy o duševnom vlastníctve, ... [a] smernica [2000/31] vo všeobecnosti a najmä články 12 až 15 [tejto] smernice;

...“

11 Článok 3 smernice 2004/48 stanovuje:

„1. Členské štáty stanovia opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy potrebné na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, ktorých sa týka táto smernica. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť spravodlivé a nestranné a nesmú byť zbytočne zložité alebo nákladné alebo mať za následok príliš dlhé lehoty alebo neoprávnené prietahy.

2. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť účinné, primerané a odradzujúce a musia sa uplatňovať takým spôsobom, aby sa predišlo vytváraniu prekážok zákonného obchodu a musia stanovovať záruky proti ich zneužívaniu.“

12 Článok 11 smernice 2004/48 uvádza:

„Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak bolo prijaté súdne rozhodnutie vyslovujúce porušenia práva duševného vlastníctva, mohli súdne orgány vydať proti porušovateľovi súdny príkaz zakazujúci ďalšie porušovanie. Ak to umožňuje vnútroštátne právo, za nedodržanie príkazu možno v prípade potreby opakovane uložiť pokutu, aby sa zabezpečilo jeho dodržiavanie. Členské štáty tiež zabezpečia, aby vlastníci práv mali možnosť navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti sprostredkovateľom, ktorých služby využíva tretia strana [tretia osoba – *neoficiálny preklad*] na porušovanie práva duševného vlastníctva; tým nie je dotknutý článok 8 ods. 3 smernice [2001/29].“

Vnútroštátne právo

- 13 Článok 87 ods. 1 prvý a druhý pododsek zákona z 30. júna 1994 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (*Moniteur belge* z 27. júla 1994, s. 19297) stanovuje:

„Predseda Tribunal de première instance a predseda Tribunal de commerce... konštatujú porušenie autorského práva alebo práva súvisiaceho s autorským právom a uložia povinnosť ukončiť každé takéto porušenie.

Môžu tiež vydať súdny príkaz ukončiť konanie smerujúci proti sprostredkovateľom, ktorých služby sú využívané tretími osobami na porušovanie autorského práva alebo práva súvisiaceho s autorským právom.“

- 14 Článkami 18 a 21 zákona z 11. marca 2003 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti (*Moniteur belge* zo 17. marca 2003, s. 12962) sa do vnútroštátneho práva preberajú články 12 a 15 smernice 2000/31.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 15 Spoločnosť SABAM je zväz kolektívnej správy práv, ktorý zastupuje autorov, skladateľov a vydavateľov hudobných diel pri udeľovaní súhlasu tretím osobám na použitie diel, ktorých ochranu vykonáva.

- 16 Spoločnosť Scarlet je poskytovateľom internetového pripojenia (Internet service provider, ďalej len „ISP“), ktorá svojim klientom poskytuje prístup na internet bez toho, aby ponúkala iné služby, ako je služba sťahovania alebo zdieľania súborov.
- 17 V roku 2004 spoločnosť SABAM dospela k záveru, že používatelia internetu využívajúci služby spoločnosti Scarlet bez povolenia a bez zaplatenia odmeny prostredníctvom internetu sťahujú diela uvedené v katalógu spoločnosti SABAM pomocou programov „peer-to-peer“, ktoré sú transparentným, nezávislým a decentralizovaným prostriedkom zdieľania obsahu s pokročilými funkciami vyhľadávania a sťahovania.
- 18 Podaním z 24. júna 2004 spoločnosť SABAM podala predsedovi Tribunal de première instance de Bruxelles návrh na začatie konania proti spoločnosti Scarlet, v ktorom tvrdila, že táto spoločnosť má ako ISP ideálne postavenie na to, aby prijala opatrenia, ktorými sa dosiahne ukončenie porušovania autorského práva jej zákazníkmi.
- 19 Spoločnosť SABAM v prvom rade žiadala, aby súd konštatoval existenciu porušení autorského práva k hudobným dielam patriacim do jej repertoáru, konkrétne práva na vyhotovenie rozmnoženiny diela a práva na sprístupňovanie diela verejnosti, pričom k týmto porušeniam došlo z dôvodu nepovolenej výmeny hudobných elektronických súborov vykonanej pomocou programov „peer-to-peer“ pri využívaní služieb spoločnosti Scarlet.
- 20 Ďalej sa domáhala, aby bola spoločnosti Scarlet pod hrozbou pokuty uložená povinnosť zabezpečiť ukončenie týchto porušení tým, že znemožní alebo zablokuje akúkoľvek formu zasielania alebo prijímania súborov obsahujúcich hudobné dielo prostredníctvom programu „peer-to-peer“ jej zákazníkmi bez povolenia nositeľa práv. Spoločnosť SABAM napokon žiadala, aby bola spoločnosti Scarlet pod hrozbou pokuty uložená povinnosť oznámiť jej opatrenia, ktoré prijme s cieľom vyhovieť rozsudku, ktorý mal byť prijatý.

- 21 Rozsudkom z 26. novembra 2004 predseda Tribunal de première instance de Bruxelles konštatoval existenciu porušenia autorského práva oznámeného spoločnosťou SABAM, avšak pred rozhodnutím o návrhu na ukončenie konania ustanovil znalca, ktorému uložil povinnosť preskúmať, či technické riešenia navrhované spoločnosťou SABAM sú z technického pohľadu uskutočniteľné, či umožňujú filtrovať iba protiprávne výmeny elektronických súborov a či existujú aj iné opatrenia, ktorými by bolo možné kontrolovať používanie programov „peer-to-peer“, a stanoviť výšky nákladov navrhovaných opatrení.
- 22 Ustanovený znalec vo svojom znaleckom posudku vyvodil záver, že napriek mnohým technickým prekážkam nie je úplne vylúčená možnosť zaviesť filtrovanie a blokovanie protiprávnych výmen elektronických súborov.
- 23 Rozsudkom z 29. júna 2007 predseda Tribunal de première instance de Bruxelles pod hrozbou pokuty uložil spoločnosti Scarlet povinnosť zabezpečiť ukončenie porušovania autorských práv konštatovaného v rozsudku z 26. novembra 2004 tým, že svojim zákazníkom znemožní akúkoľvek formu odosielania alebo prijímania elektronických súborov obsahujúcich hudobné diela nachádzajúce sa v repertoári spoločnosti SABAM prostredníctvom programu „peer-to-peer“.
- 24 Spoločnosť Scarlet sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, pričom v prvom rade tvrdila, že nie je možné, aby vyhovela uvedenému súdному príkazu, keďže nie je preukázaná efektívnosť a dlhodobá využiteľnosť systémov blokovania a filtrovania a zavedenie týchto opatrení naráža na mnohé praktické prekážky, ako sú napríklad problémy kapacity siete a vplyv na túto sieť. Okrem toho akýkoľvek pokus o zablokovanie dotknutých súborov by bol vo veľmi krátkom časovom horizonte odsúdený na neúspech, pretože v súčasnosti existujú viaceré programy „peer-to-peer“, ktoré tretím osobám neumožňujú kontrolovať ich obsah.

- 25 Spoločnosť Scarlet ďalej tvrdila, že uvedený súdny príkaz nie je v súlade s článkom 21 zákona z 11. marca 2003 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti, ktorým sa do vnútroštátneho práva preberá článok 15 smernice 2000/31, pretože jej tento príkaz *de facto* ukladá všeobecnú povinnosť monitorovať komunikáciu na jej sieti, keďže akékoľvek opatrenie blokovania alebo filtrovania prenosu „peer-to-peer“ nevyhnutne predpokladá všeobecné monitorovanie celej komunikácie, ktorá prebieha v rámci tejto siete.
- 26 Napokon sa spoločnosť Scarlet domnievala, že zavedenie systému filtrovania porušuje ustanovenia práva Únie o ochrane osobných údajov a dôvernosti komunikácie, pretože takéto filtrovanie zahŕňa spracovanie IP adries, ktoré sú osobnými údajmi.
- 27 V tejto súvislosti vnútroštátny súd zastával názor, že pred preskúmaním, či existuje mechanizmus filtrovania a blokovania súborov „peer-to-peer“ a či tento mechanizmus môže byť účinný, sa treba uistiť o tom, že povinnosti, ktoré môžu byť uložené spoločnosti Scarlet, sú v súlade s právom Únie.
- 28 Za týchto podmienok Cour d'appel de Bruxelles rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Umožňujú smernice 2001/29 a 2004/48 v spojení so smernicami 95/46, 2000/31 a 2002/58, vykladané najmä vzhľadom na články 8 a 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, členským štátom oprávniť vnútroštátny súd, ktorý má rozhodnúť v spore vo veci samej, aby na základe jediného zákonného ustanovenia, podľa ktorého „[vnútroštátne súdy] môžu tiež vydať súdny príkaz ukončiť konanie smerujúci proti sprostredkovateľom, ktorých služby sú využívané tretími osobami na porušovanie autorského práva alebo práva

súvisiaceho s autorským právom, uložil [ISP] povinnosť zaviesť vo vzťahu k všetkým svojim zákazníkom, *in abstracto* a preventívne, výlučne na svoje náklady a bez časového obmedzenia systém filtrovania celej elektronickej komunikácie, tak vstupujúcej, ako aj vystupujúcej a prebiehajúcej v rámci jeho služieb, najmä využitím programov peer-to-peer, pričom tento systém by mal za cieľ jednak identifikovať na jeho sieti obeh elektronických súborov obsahujúcich hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne dielo, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že k nemu má práva, a jednak následne blokovat' prenos týchto súborov, buď pri zaslaní požiadavky, alebo pri ich odosielaní?

2. V prípade kladnej odpovede na otázku [č. 1], ukladajú tieto smernice vnútroštátnemu súdu – ktorý má rozhodnúť o návrhu na uloženie súdneho príkazu smerujúceho proti sprostredkovateľovi, ktorého služby sú využívané tretími osobami na porušovanie autorského práva – povinnosť uplatňovať zásadu proporcionality vtedy, keď má rozhodnúť o účinnosti a odradzujúcom účinku navrhovaného opatrenia?“

O prejudiciálnych otázkach

- 29 Svojimi otázkami sa vnútroštátny súd v podstate snaží zistiť, či smernice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58 posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu, ktorý by ISP ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania

— celej elektronickej komunikácie prebiehajúcej v rámci jeho služieb, najmä využitím programov „peer-to-peer“;

- ktorý sa bude uplatňovať na všetkých jeho zákazníkov

- preventívne,

- výlučne na jeho náklady a

- bez časového obmedzenia,

spôsobilý identifikovať v sieti tohto poskytovateľa obchodné elektronických súborov obsahujúcich hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne dielo, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že k nemu má práva duševného vlastníctva, s cieľom blokovat' prenos súborov, ktorých výmena porušuje autorské právo (ďalej len „sporný systém filtrovania“).

³⁰ V tomto ohľade treba najskôr pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 3 smernice 2001/29 a článku 11 tretej vety smernice 2004/48 môžu nositelia práv duševného vlastníctva navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti sprostredkovateľom, ako sú ISP, ktorých služby využívajú tretie osoby na porušovanie ich práv.

³¹ Ďalej z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právomoc priznaná vnútroštátnym súdom v súlade s týmito ustanoveniami musí týmto súdom umožniť nariadiť uvedeným sprostredkovateľom prijať opatrenia, ktorých cieľom je nielen ukončiť porušovanie práv duševného vlastníctva, ku ktorému dochádza prostredníctvom ich

služieb informačnej spoločnosti, ale aj zabrániť novým porušeniam (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, Zb. s. I-6011, bod 131).

- 32 Napokon z tej istej judikatúry vyplýva, že spôsoby vydávania súdnych príkazov, ktoré musia členské štáty stanoviť na základe uvedeného článku 8 ods. 3 a článku 11 tretej vety, ako sú spôsoby týkajúce sa podmienok, ktoré treba splniť, a postupu, ktorým sa treba riadiť, upravuje vnútroštátne právo (pozri, *mutatis mutandis*, rozsudok L'Oréal a i., už citovaný, bod 135).
- 33 Z toho vyplýva, že vnútroštátne pravidlá, rovnako ako ich uplatnenie vnútroštátnymi súdmi musia tiež dodržiavať obmedzenia vyplývajúce zo smerníc 2001/29 a 2004/48, ako aj z prameňov práva, na ktoré tieto smernice odkazujú (pozri v tomto zmysle rozsudok L'Oréal a i., už citovaný, bod 138).
- 34 V súlade s odôvodnením č. 16 smernice 2001/29 a článkom 2 ods. 3 písm. a) smernice 2004/48 sa teda uvedené pravidlá zavedené členskými štátmi musia uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice 2000/31, konkrétne články 12 až 15 tejto smernice.
- 35 V dôsledku toho tieto pravidlá musia najmä rešpektovať článok 15 ods. 1 smernice 2000/31, ktorý zakazuje vnútroštátnym orgánom prijať opatrenia, ktoré by ukladali ISP povinnosť vykonávať všeobecné monitorovanie informácií prenášaných v jeho sieti.
- 36 V tomto ohľade Súdny dvor už rozhodol, že takýto zákaz sa vzťahuje najmä na vnútroštátne opatrenia, ktoré ukladajú poskytovateľovi – sprostredkovateľovi, akým je ISP, povinnosť vykonávať aktívne monitorovanie všetkých údajov každého z jeho zákazníkov, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva. Okrem toho takáto povinnosť všeobecného monitorovania je nezlučiteľná

s článkom 3 smernice 2004/48, v ktorom sa uvádza, že opatrenia stanovené touto smernicou musia byť spravodlivé a primerané a nemôžu byť nadmerne nákladné (pozri rozsudok L'Oréal a i., už citovaný, bod 139).

37 Za týchto podmienok je potrebné preskúmať, či súdny príkaz dotknutý vo veci samej, ktorý ISP ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, mu zároveň ukladá povinnosť aktívneho monitorovania všetkých údajov každého z jeho zákazníkov, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva.

38 V tomto ohľade je nesporné, že zavedenie tohto systému filtrovania by predpokladalo,

— že ISP v prvom rade identifikuje súbory prenášané pomocou programov „peer-to-peer“ v rámci celej elektronickej komunikácie všetkých svojich zákazníkov,

— v druhom rade, že v rámci tohto prenosu identifikuje súbory obsahujúce diela, ku ktorým sú oprávnení nositelia práv duševného vlastníctva,

— v treťom rade, že určí, ktoré z týchto súborov sú vymieňané protiprávne, a

— v štvrtom rade, že pristúpi k blokovaniu výmen súborov, ktoré označil za protiprávne.

- 39 Takéto preventívne monitorovanie by vyžadovalo aktívne sledovanie celej elektronickej komunikácie uskutočňovanej v sieti dotknutého ISP, a preto by zahŕňalo všetky prenášané informácie a všetkých zákazníkov využívajúcich túto sieť.
- 40 Vzhľadom na predchádzajúce je opodstatnené konštatovať, že súdny príkaz, ktorý dotknutému ISP ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, by mu zároveň ukladal povinnosť aktívneho monitorovania všetkých údajov každého z jeho zákazníkov, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva. Z toho vyplýva, že takýto súdny príkaz by uvedenému ISP ukladal povinnosť všeobecného monitorovania, ktorú článok 15 ods. 1 smernice 2000/31 zakazuje.
- 41 Na účely posúdenia súladu tohto súdneho príkazu s právom Únie treba okrem toho zohľadniť požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv, ako sú práva uvedené vnútroštátnym súdom.
- 42 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že cieľom súdneho príkazu dotknutého vo veci samej je zabezpečiť ochranu autorských práv, ktoré sú súčasťou práva duševného vlastníctva a ktoré môžu byť porušené podstatou a obsahom určitej elektronickej komunikácie uskutočnenej prostredníctvom siete dotknutého ISP.
- 43 Ochrana práva duševného vlastníctva je nesporne stanovená v článku 17 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Z tohto ustanovenia ani z judikatúry Súdneho dvora však nijako nevyplýva, že toto právo by bolo nedotknuteľné, a teda že by podliehalo absolútnej ochrane.

- 44 Ako totiž vyplýva z bodov 62 až 68 rozsudku z 29. januára 2008, *Promusicae* (C-275/06, Zb. s. I-271), ochrana základného práva vlastníť majetok, ktorého súčasťou sú práva duševného vlastníctva, musí byť vyvážená s ochranou ďalších základných práv.
- 45 Presnejšie, z bodu 68 uvedeného rozsudku vyplýva, že je úlohou vnútroštátnych orgánov a súdov, aby v rámci opatrení prijatých na ochranu nositeľov autorských práv zabezpečili náležitú rovnováhu medzi ochranou tohto práva a ochranou základných práv osôb, ktorých sa tieto opatrenia týkajú.
- 46 Za okolností, akými sú okolnosti vo veci samej, musia teda vnútroštátne orgány a sudy najmä zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi ochranou práva duševného vlastníctva, ktorá je priznaná nositeľom autorského práva, a ochranou slobody podnikania, ktorá je subjektom, ako sú ISP, priznaná na základe článku 16 Charty.
- 47 V prejednávanej veci však súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania zahŕňa, v záujme týchto nositeľov, monitorovanie celej elektronickej komunikácie uskutočnenej v sieti dotknutého ISP, pričom toto monitorovanie je okrem toho časovo neobmedzené, týka sa každého budúceho porušenia a predpokladá povinnosť chrániť nielen existujúce diela, ale aj budúce diela, ktoré v čase zavedenia uvedeného systému ešte neboli vytvorené.
- 48 Takýto súdny príkaz by teda predstavoval jednoznačné porušenie slobody podnikania dotknutého ISP, pretože by mu ukladal povinnosť na vlastné náklady zaviesť komplexný, finančne nákladný a časovo neobmedzený systém informačných technológií, čo by bolo v rozpore s podmienkami stanovenými v článku 3 ods. 1 smernice 2004/48,

ktorý vyžaduje, aby opatrenia na zabezpečenie dodržiavania práv duševného vlastníctva neboli zbytočne zložité alebo nákladné.

- 49 Za týchto podmienok je opodstatnené konštatovať, že súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania musí byť považovaný za príkaz nerešpektujúci požiadavku zabezpečenia náležitej rovnováhy medzi ochranou práva duševného vlastníctva, ktorá je priznaná nositeľom autorského práva, na jednej strane a ochranou slobody podnikania, ktorá je priznaná subjektom, ako sú ISP, na druhej strane.
- 50 Navyše účinky uvedeného súdneho príkazu by sa neobmedzovali len na dotknutého ISP, keďže sporný systém filtrovania by mohol takisto porušovať základné práva zákazníkov tohto ISP, konkrétne ich právo na ochranu osobných údajov, ako aj ich slobodu prijímať a rozširovať informácie, ktoré sú chránené v článkoch 8 a 11 Charty.
- 51 Je totiž na jednej strane nepochybné, že súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania by zahŕňal systematickú analýzu celého obsahu, ako aj získavanie a identifikáciu IP adries používateľov, z ktorých pochádza protiprávny obsah posielať do siete, pričom tieto adresy predstavujú chránené osobné údaje, pretože umožňujú presnú identifikáciu uvedených používateľov.
- 52 Na druhej strane by uvedený súdny príkaz mohol ohroziť informačnú slobodu, lebo daný systém by mohol nedostatočne rozlišovať medzi protiprávnym a oprávneným obsahom tak, že jeho používanie by mohlo viesť k zablokovaniu komunikácie s oprávneným obsahom. Je totiž nesporné, že odpoveď na otázku oprávnenosti prenosu závisí aj od uplatnenia právnych výnimiek z autorského práva, ktoré sú v jednotlivých

členských štátoch odlišné. Okrem toho v niektorých členských štátoch môžu byť určité diela verejne prístupné alebo môžu byť dotknutými autormi bezodplatne uverejnené.

- 53 V dôsledku toho treba konštatovať, že uvedený vnútroštátny súd by vydaním súdneho príkazu, ktorým sa ISP ukladá povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania, nerešpektoval požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi právom duševného vlastníctva na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane.
- 54 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že smernice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58 posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu, ktorý by ISP ukladal povinnosť zaviesť sporný systém filtrovania.

O trovách

- 55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernice:

- **smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode),**

- **smernica 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti,**

- **smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o možnosti práv duševného vlastníctva,**

- **smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov a**

- **smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách),**

posudzované vo vzájomnej súvislosti a vykladané vzhľadom na požiadavky vyplývajúce z ochrany uplatniteľných základných práv sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vydaniu súdneho príkazu, ktorý by poskytovateľovi internetového pripojenia ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania

- **celej elektronickej komunikácie prebiehajúcej v rámci jeho služieb, najmä využitím programov „peer-to-peer“,**

- **ktorý sa bude uplatňovať na všetkých jeho zákazníkov,**

- **preventívne,**

- **výlučne na jeho náklady a**

- **bez časového obmedzenia,**

spôsobilý identifikovať na sieti tohto poskytovateľa obchodovanie elektronických súborov obsahujúcich hudobné, kinematografické alebo audiovizuálne dielo, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že k nemu má práva duševného vlastníctva, s cieľom blokovat' prenos súborov, ktorých výmena porušuje autorské právo.

Podpisy